

INTO

INTO SYKSY 2014

Päätoimittaja

Ida-Sofia Laine

Sisällys

Toimittajat

Emma Lehtinen

Henna Kanervo

Noora Laanti

Venla Valtanen

Pääkirjoitus 3

Jutta Lakaniemi ihastui Lyoniin 4

Taidetta yli rajojen 6

Kansikuvat

Suvi Österman

Lukemisen lumot 9

Valokuvat

Veera Kortesaari

Vilma Valtanen

(CERN)

Anna Eskola (CERN)

Vuosiluokkien haastattelu 11

Harrastuskysely 14

CERN-matka 15

Kuvitus

Suvi Österman

Charlotta Leponiemi

This is not a ghost story 17

Ohjaavat opettajat

Tuula Kuusela

Elina Suomalainen

Biisilista 19

Taitto

Ida-Sofia Laine

Noora Laanti

love

Entä, jos en harrastakaan?

Tämän syksyn Into-lehtemme käsittelee harrastuksia. On haastatteluja ja kyselyitä, on taiteellista toteutusta, on matkakertomuksia. Koko syksyn koulussamme tapahtuu, ja kolmannen vuoden opiskelijoilla, kuten minulla, kirjoitukset alkavat. Stressiä normaalin opiskelun lisäksi aiheuttavat siis ylimääräiset pönttäämiset, kurssien määrän laskeminen ja opettajilta tulevat viestit. Joka kerta, kun Wilmaan on tullut opettajalta viesti, puoliksi pelkään kyseessä olevan jokin epäonnistuminen tai huomautus. Yleensä viestit kuitenkin paljastuvat rakkaan liikunnanopettajamme ilmoitukseksi ties minkä lajin joukkueen kokoamisesta tai musiikinopettajamme kutsusta kuoroon tai jollekin kurssille. Jokaisesta tuutista tunkee siis opiskelun lisäksi harrastuksia, kun on mahdollista suorittaa sellaista ja tällaista harraste- tai valmennuskurssia. Tuntuu, että kaikkea haluaisi kokeilla, tai olla kokeilematta mitään. Joskus yhden kurssin tai harrastuksen sieltä täältä ottaminen ei haittaa, mutta yhtäkkiä vapaa-aika hupenee kaikkeen tekemiseen.

Kun harrastuksia ja projekteja alkaa kasaantua, voi hieman alkaa miettiä; entä jos en harrastaisikaan mitään? Meidän koulussamme on varmasti monia henkilöitä, jotka eivät harrasta mitään sen kummempaa. Kuitenkin joka paikassa aina kysellään, mitä harrastat. Niille, jotka eivät harrasta mitään, saattaa tulla riittämätön olo, kun ei ole mitään erikoista mitä sanoa. Peruslitania; lukeminen, piirtäminen, musiikinkuuntelu ja Netflixin tuijottaminen, luokitellaan useasti harrastamattomuudeksi ja jopa laiskuudeksi. Kuitenkin suurin osa näistä ihmisistä käy lenkillä tai kuntosalilla, mutta ei laske sitä harrastukseksi. Täytyykö jokaisella itseään kunnioittavalla lukiolaisella olla harrastus? Mikä edes on harrastus?

Ei tarvitse. Eikä harrastuksen määritelmä ole helppo, vaan jokainen luokittelee itse omat tekemisensä harrastuksiin ja muihin lokeroihin. Jollekin piirtäminen, juokseminen tai koripallon pelaaminen voi olla elämäntapa tai intohimo, jolloin sitä ei välttämättä miellä harrastukseksi. Harrastaminen tuntuu olevan kaikille itsestäänselvyys, vaikka tosiasiassa sitä eivät kaikki tee. On ihan okei välillä maata peiton alla ja katsoa lempielokuvaa TV:stä tai nukkua päiväunet tai vaikkapa lähteä leikkipuistoon keinumaa. Ei kaiken tarvitse olla aikatauluihin ja urheiluun sidottua, vaan välillä on hyvä muistaa myös tehdä asioita spontaanisti. Lopetetaan siis kaikki harrastaminen hetkeksi ja tehdään asioita sen mukaan, miltä juuri nyt tuntuu. Ehkä spontaaniuskin luokitellaan vielä joskus harrastukseksi, kuka tietää.

Ida-Sofia Laine, päätoimittaja

Suvi
Österman -14

Jutta Lakaniemi ihastui Lyoniin

”Kuulin ranskanopettajaltani, että lukiomme opiskelijoilla olisi mahdollisuus osallistua Lyon-projektiin, jonka aikana toteutetaan Ranska-Suomi-Ranska-vierailu. Kieltä opiskelevana ja Ranskan kulttuurista kiinnostuneena päätin lahtea mukaan projektiin. Minut majoitettiin Lyonin keskustaan, jossa isäntäperheeni asui tyylikkäässä kaksikerroksisessa apartementissa. Heillä oli sisällä jopa oma minihissi! Perheeseen kuuluivat vaihtoparini Charlotten lisäksi hänen veljensä ja vanhempansa. Koska ranskalaisilla nuorilla oli vaihtoviikon ajan normaalisti koulua, vietimme osan päivästä suomalaisten kesken tutustuen kaupunkiin.

Ohjelmaa oli paljon: kiersimme Lyonin vanhaa kaupunkia sekä mielenkiintoisia museoita. Viikonloppuisin vietimme aikaa vaihtopariemme kanssa shoppaillen, ja eräänä iltana isäntäperheeni vei minut katsomaan upeaa Salon du chocolat-muotinäytöstä, jossa malleilla oli yllään oikeasta suklaasta tehtyjä vaatteita. Saimme myös käydä paikan päällä katsomassa, miten ranskalainen koulujärjestelmä eroaa suomalaisesta. Kulttuurishokki oli melkoinen. Ahtaiden ja ankeiden luokkien seinät ammottivat julisteiden ja ryhmätöiden sijasta tyhjyyttään. Opettajia teititeltiin ja viitatessaan oli nostettava käsi kunnolla ilmaan, eikä tunneilla ollut tietoaakaan puhelimista tai kavereiden kanssa lörpöttelystä. Ranskalaiset lukiolaiset voivat valita luonnontieteellisen, ekonomisen tai kieliin keskittyvän linjan väliltä. Nuoret opiskelevat paljon, ja koulupäivä kestää yleensä iltaan asti. Heidän pitkiä koulupäiviään kompensoivat kuitenkin lukuvuoden aikana olevat useat lomamat, jotka saattavat kestää jopa kaksi viikkoa. Koulunkäynnin erilaisuuden lisäksi myös ranskalaisnuorten huono englannin kielen osaaaminen hämmästytti, sillä perusasioista keskusteleminen tuotti heille vaikeuksia. Ranskassa englannin kielen opiskelu aloitetaan 10-11 -vuotiaana, eikä sille anneta yhtä suurta painoarvoa kuin Suomessa. Kaikissa TV-ohjelmissa on dubbaukset ranskaksi, ja katselinkin huvittuneena Gossip Girlia ranskaksi puhuttuna.

Myös tšekkiläisten ruokatottumusten oppiminen vei aikaa, koska ranskalaisessa kulttuurissa syödään harvakseltaan ja kerralla kunnon ateriat alku- ja jälkiruokineen. Esimerkiksi aamupalaksi oli aina jotain pientä ja sokerista kuten pullaviipaleita tai karamellimuroja. Kaurapuuroa oli ikävä!

Kommunikointivaikeuksista huolimatta ranskalaiset ovat ystävällisiä, sosiaalisia ja ulospäinsuuntautuneita. Kaupunginosassa, jossa asuin, Croix-Roussessa, kaikki tunsivat toisensa, ja ihmiset hymyilivät ja tervehtivät toisiaan iloisesti. Vaihtoprojekti oli mahtava mahdollisuus oppia ranskaa ja tutustua uuteen kulttuuriin. Lyon oli kaunis kaupunki, jossa oli paljon kulttuurillisesti kiintoisia paikkoja, hauskaa ajanvietettä sekä hyvät liikenneyhteydet joka paikkaan. Sain kuulla paljon kaupungin tapahtumarikkaasta historiasta, josta esimerkiksi isäntäperheeni äiti kertoi minulle kierrellessämme kaupungilla. Viimeisenä päivänä perheeni vei minut miniatyyrimuseoon, jossa sain nähdä hienoja pienoismalleja tutuista elokuvahahmoista. He antoivat minulle läksiäislahjaksi kaulakorun sekä Lyon-kirjan, jonka kanteen oli kirjoitettu liikuttava kiitosviesti. Vierailu Ranskaan oli upea kokemus, ja siksi odotankin innolla helmikuuta, jolloin saan vaihtoparini Suomeen luokseni.”

Teksti: Venla Valtanen

Taidetta yli rajojen

Useat meistä harrastavat taidetta. Oli se sitten kuvataidetta, musiikkia tai kirjallisuutta. Itse olen harrastanut kuvataidetta lähes koko elämäni ajan. Alussa se oli vain lyijykynällä piirtelyä. Myöhemmin sain vaikutteita japanilaisesta sarjakuva- ja animaatiotaiteesta. Hurahdin digitaalisen taiteen maailmaan. Ostin piirtoaudan ja harjoittelin eri kuvanmuokkausohjelmien avulla. Nykyään pyrin realistisempaan tyyliin ja harjoittelen kaikkea uutta digitaalisen ja perinteisen taiteen voimin.

Kuvataide on mahtava harrastus ja suosittelen sitä aivan jokaiselle. Ei tarvitse olla itse Leonardo da Vinci tai Picasso, jotta oma taide onnistuisi. Monelle taitavalle kuvataiteen harrastajalle kysymykset ”Miten sä osaat noin hyvin?” tai ”Voitko opettaa mutkin piirtämään yhtä hienosti?” ovat melkein arkipäivää. On silti vaikeaa opettaa toinen piirtämään tai maalaamaan hyvin. Minun mielestäni avain tähän taitoon on oma motivaatio. Toiset voivat antaa kyllä palautetta töistäsi, mutta opit parhaiten kokeilemalla itse. Pohdittuani asiaa hieman sain luotua viisi vinkkiä jokaiselle harrastajalle ja aloittelijalle.

Art block

8/11/14

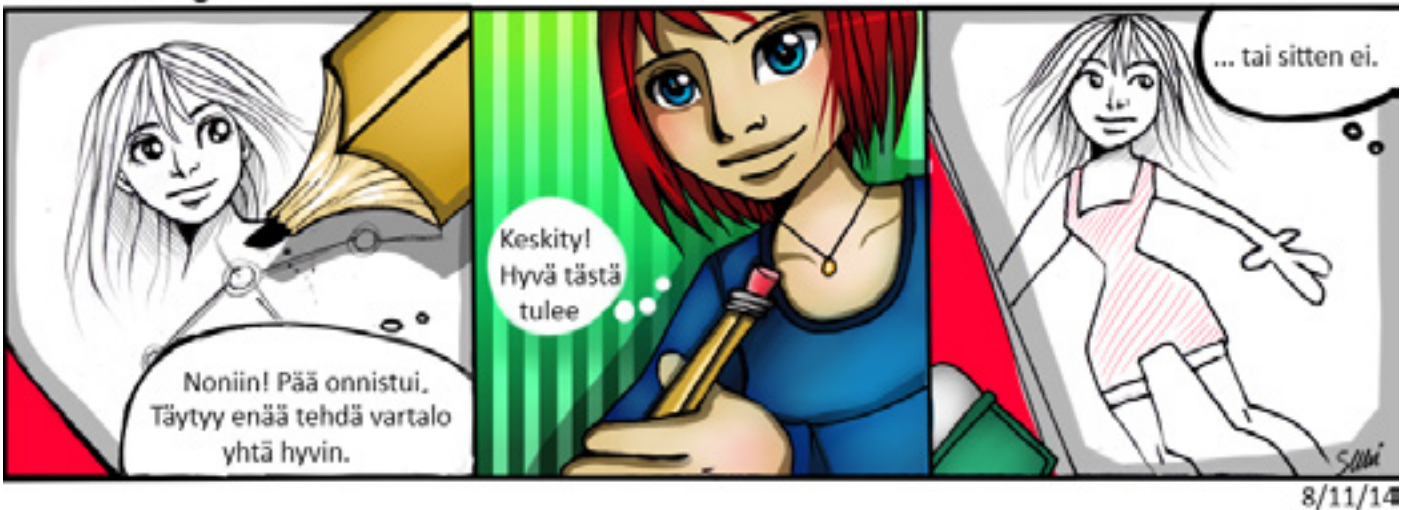
1. Inspiroidu!

”Art block” on netissä yleisesti taiteen parissa käytetty sana. Se tarkoittaa sitä, että taiteilijalla on kauhea halu luoda taidetta mutta ideoita ei synny millään. Tällöin paperi jää yleensä tyhjäksi tai siihen syntyy työ, joka ei miellytä. Eräs tapa päihittää tämä vaihe on vain piirtää ja piirtää, kunnes jokin alkaa onnistua. Toinen tapa on vain pitää taukoa piirtämisestä. Uutta ideaa voi etsiä musiikin, muiden taiteilijoiden töiden tai ympäristön avulla. Jos kärsin ideoiden puutteesta, kuuntelen usein esimerkiksi elokuva musiikkia tai etsin inspiroivia kuvia internetistä. Anna mielikuvituksesi lentää ja ala taiteilla!

2. Kokeile uutta

Piirrettyäsi monen monta ihmistä taitosi alkavat kehittyä. Tunnet jo anatomiaa ja vaikeiden kohtien kanssa ei ole enää niin paljoa ongelmia. Tässä kohtaa voit alkaa harjoitella piirtämään ihmisille uusia asentoja tai voit myös siirtyä aivan eri lajin kimppuun. Monille eläimien luominen paperille on haastavaa puuhaa ja pakko myöntää, että olen yksi heistä. Ala vapaasti kokeilemaan kaikkea uutta. Älä masennu, jos et ensimmäisellä kerralla onnistukaan. Jos kaipaat apua tai ohjeita, käänny kirjaston, ystävän tai verkon puoleen. Netti on pullollaan ohjeita piirtämiseen. Hyviä sivustoja ovat esimerkiksi Deviantart ja Youtube. Uudenlaisten tekniikoiden opettelu kehittää taitojasi, ja huomaat tulokset varmasti myös töissäsi.

Close enough

3. Älä luovuta

Toisten kritiikki ja muiden taitavien harrastajien töiden ihailu voi aiheuttaa omien taitojen aliarvioinnin. Koskaan ei saa ajatella ettei osaa jotakin asiaa vaan mieluummin kannattaa luvata itselleen, että tulee osaamaan asian. Kritiikin saaminen voi alussa ärsyttää tai lannistaa. Sen tulkitsemiseen oppii kuitenkin pian, jos tahtoa riittää. Täytyy muistaa, että palaute voi olla hyvää tai huonoa. Pannosta seuraavissa töissäsi asiaan, josta sinulle annettiin palautetta. Hiljalleen opit näkemään taiteessasi erilaiset virheet ja pystyt korjaamaan ne. Kun vertailet aiempia töitäsä uusiin, tulet näkemään kehityksen. Tämä lisää motivaatiotasi jatkaa.

4. Harjoittele

Tätä vaihetta ei voi toistaa liikaa. Harjoitus tekee mestarin -sananlasku pätee lähes kaikissa harrastuksissa ja taiteessa varsinkin. Jokaisen piirroksen jälkeen olet kehittänyt kuvataiteellisia lahjojasi. Tämä asia unohtuu hyvin monelta. Taidon kehitys on yksilöllistä. Toisilla asian oppimiseen menee enemmän aikaa kuin toisilla. Älä silti vertaa itseäsi muihin liikaa. Harjoittelua ei kannata kuvataiteessa ottaa liian tosissaan. Pääasia on, että tulos miellyttää ja siihen pyrkiminen oli hauskaa.

Neropatit

Vau! En oo varmaan koskaan piirtänyt yhtä hienoa koiraa!

Hieno kissa heil!

Heh heh.. kiitti!

Vitsi mikä neropatti!

8/11/14

5. Pidä hauskaa

Mikään harrastus ei ole mielekäs, jos siitä ei nauti. Taiteen luominen purkaa stressiä ja saa aikaan onnistumisen tunteita. Piirrä silloin, kun sinua huvittaa. Jos ideoita ei vain synny, pidä taukoa. Älä jumitu yhteen aiheeseen tai tyyliin vaan kokeile kaikkea erilaista. Värien roiskiminen taululle voi olla hyvinkin rentouttavaa. Voit myös tutkia kuuluisia maalauksia ja oivaltaa niistä aivan uusia asioita. Kun mielenkiintoa riittää, tulet varmasti onnistumaan.

Suvi Österman

Lukemisen lumot

“Kirjoissa on enemmän aarteita kuin Aarresaaren merirosvojen koko saalissa... Ja mikä parasta, voit nauttia näistä rikkauksista elämäsi jokaisena päivänä.” Yhdyn Walt Disneyn kekseliääseen lausahdukseen täysin.

Olen aina rakastanut lukemista. Jo pienenä pyysin jatkuvasti, voisiko äiti tai isä lukea vielä yhden iltasadun lisää. Franklin-, Muumi- ja Pupu Tupuna-kirjat olivat lähellä pientä sydäntäni. Maailmani avartui ja muuttui kuusivuotiaana mielettömästi, kun vihdoinkin opin serkkuni avustuksella lukemaan itse. Siitä lähtien kykenin sukeltamaan kirjallisuuden pohjattomaan mereen itsenäisesti, enkä tarvinnut enää muiden apua toteuttaakseni rakkainta harrastustani. Lukemiseni taso syventyi iän myötä, ja kirjoista tuli yhä paksumpia ja paksumpia. Ensin kuvioihin tulivat Heinähattu ja Vilttitossu-kirjat, seuraavaksi Astrid Lindgrenin teokset ja lopulta Narnian tarinat, Harry Potterit sekä muut perinteiset fantasiakirjat.

Kuoro, partio, pesäpallo ja monet muut harrastukset ovat jääneet jossain vaiheessa elämäni matkan varrelle, mutta lukemisesta en ole malttanut luopua milloinkaan. Loistavaa kirjaa lukiessani olen nauranut ääneen, vuodattanut ilon ja surun kyyneleitä sekä menettänyt yöuneneni. Harmaan ja masentavan sadepäivän on monesti pelastanut kupillinen höyryävää teetä ja kirjastoon juuri saapunut, uunituore suosikkikirjailijani teos. Useat kesäpäivät laiturinnokassa on kruunannut jokin lumoava opus. On mahtavaa ottaa hyvä kirja käteen ja astua hetkeksi jonkun toisen saappaisiin. Olen saanut kokea, millaista on olla yksin vaeltava vanhus autiomaassa, pikkulapsen mielikuvitusystävä ja maailman vahvin tyttö. Parasta lukemisessa onkin samaistuminen kirjoihin: tunne siitä, että joku on kuvaillut juuri minun sisimpäni tunteita ja ajatuksia. Olen saanut niistä lohtua ja tukea vaikeissa tilanteissa ja elämänmuutoksissa.

On ällistyttävää, miten paljon lukeminen antaa minulle siihen näkemääni vaivaan verrattuna. Joukkuelajeja pelaavat ystäväni tuskailevat usein harrastustensa kalleuden, raskauden ja yksitoikkoisuuden vuoksi. Minä voin antautua kirjojen vietäväksi milloin vain, eikä se palauttamattomien kirjastolainojen lisäksi kustanna oikeastaan mitään. Jokaisella kirjalla on oma tarina kerrottavanaan, ja näin ollen jokainen opus on uusi ja ainutlaatuinen elämys. Kahta samanlaista lukukokemusta ei ole juuri, ja juuri lukemisen kiehtovuus saa minut tarttumaan kirjoihin yhä uudelleen ja uudelleen. Luen enimmäkseen kaunokirjallisuutta, ja tällä hetkellä olen erityisen kiinnostunut romanttisista klassikkoromaaneista sekä nuorten kirjailijoiden novellikokoelmista.

Romaanien lisäksi luen päivittäin sanomalehtiä, mutta toisinaan hyppysiini saat-
taa eksyä myös runoja, näytelmiä tai tietokirjoja. Lukeminen on paljon hauskem-
paa ja avartavampaa, kun uskaltaa kokeilla kirjallisuuden eri lajeja. Näkökulmani
kirjallisuuteen olisi jäänyt paljon suppeammaksi, jos olisin jumittunut pelkkiin
kaunokirjallisuusteoksiin.

Lukuharrastukseni vaikuttaa koko elämäni positiivisella tavalla. Koulunkäynti on
aina ollut minulle helpohkoa ja sujunut hyvin, sillä lukemisen myötä kehittyneen
tekstin jäsentelykyvyn ja lukunopeuden vuoksi pystyn hahmottamaan vaivatto-
masti ennestään tuntemattomasta tekstistä tärkeimmät asiat. Etenkin tietokirjat ja
historialliset opukset antavat hyödyllistä perustietoa laaja-alaisista aiheista. Kun
olin lukenut Täällä Pohjantähden alla-trilogian, Suomen monimutkaista sotahis-
toriaa oli huomattavasti helpompi ymmärtää. Kirjojen suomasta yleissivistyksestä
on hyötyä koulun lisäksi aivan jokapäiväisessä elämässä, kuten uusiin ihmisiin
tutustumisessa ja töiden etsinnässä. Lukeminen tukee myös omaa kirjoittamis-
harrastustani: ammennan teoksista vaikutteita ja inspiraatiota sepittämiäni runoja
ja tarinoita varten. Kirjat vilkastuttavat mielikuvitusta ja laajentavat sanavarastoa
merkittävän paljon. Luen itse romaaneja myös englanniksi ja satukirjoja ruotsiksi,
eikä lukemisen tärkeyttä muidenkaan kielten taitojen kartuttamiseksi sovi uno-
htaa. Salainen haaveeni on lukea minuun suuresti vaikuttanut lempikirjani Veljeni
Leijonamieli jonain päivänä alkuperäiskielellään ruotsiksi. Lukemaansa on pakko
pohtia syvällisesti, jotta tekstistä saa jotain irti. Tämä edistää asioiden näkemistä
uudella tavalla ja yleisen älykkyyden tason nousemista. Arvokkain anti ja taito,
jota lukeminen kehittää, ei kuitenkaan ole opiskelun helpottuminen, kielellinen
kyvykkyys tai loistava yleissivistys, vaan sydämen viisaus. Tätä on kyky asettua
toisten ihmisten asemaan ja heidän kunnioittamisensa. Kirjat opettavat rivien
välistä tärkeitä asioita rakkaudesta, ystävyyydestä, surusta ja onnesta - asioista, joi-
ta voi nähdä vain sydämellä.

Todennäköisesti intohimoni lukemiseen ei tule koskaan sammumaan, ja toivon
tulevan ammattini liittyvän jollain tavalla kirjallisuuteen. Kuka tietää, ehkäpä
kahdenkymmenen vuoden kuluttua katselen maailmaa kirjallisuudentutkijan,
kääntäjän tai jopa kirjailijan silmin?

Vuosiluokkien haastattelu

Haastattelimme jokaiselta koulun eri ikävuodelta oppilailta, joilta kysyimme omaan ikävuoteensa liittyviä kysymyksiä. Tässä on haastateltujen vastaukset.

Ykköset:

1. miksi tulit lukioon, 2. miten lukionalku on sujunut, 3. onko sinulla ajatusta tulevaisuudesta ja 4. mitä mieltä olet lukion mahdollisesta muutosta.

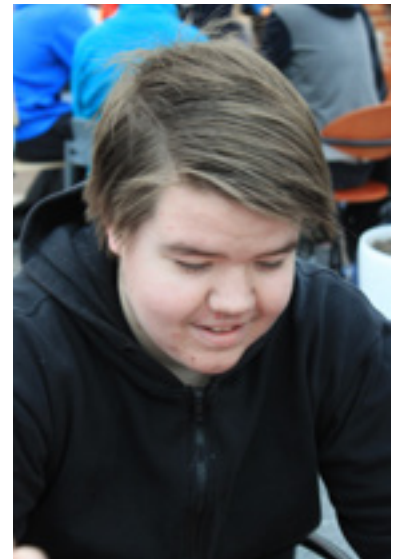

Paavo Tuomola:

1. Ei tiennyt minne mennä
2. olisi voinut mennä paremmin
3. ei
4. ikävää.

Santeri Siltanen:

1. Ammattikoulussa ei ollut mitään kiinnostavaa alaa
2. hyvin
3. no idea
4. lyhempi koulumatka, mutta pienempi koulu.

Roni Lindström:

1. koska haluan lisä-aikaa miettiä ja hyvän pohjan koulutukselle
2. ihan hyvin
3. poliisi
4. en tiennyt koko asiasta.

Kakkoset:

1. jännittääkö heitä ensi vuonna alkavat kirjoitukset, 2. millainen on toinen vuosi ensimmäiseen vuoteen ja
3. meneekö vanhojen tansseihin ja jos menet, odotatko niitä, ja jos ei mene, niin miksi et mene.

Vilma Valtanen:

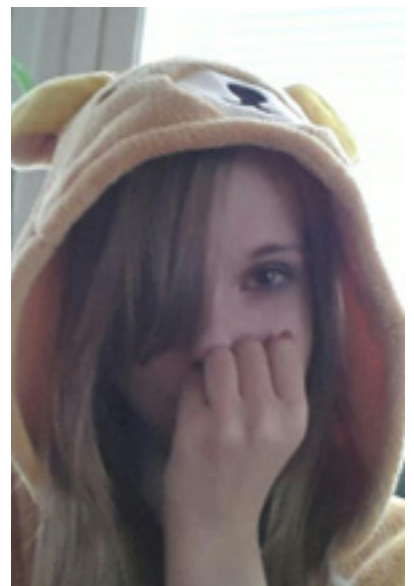
1. ehkä vähän, mutta ne eivät ole ajankohtaisia juuri nyt,
2. mukavampi, hauskempi
3. menen jos saan parin.

Helga(Rukia) Hefner:

1. Joo jännittää,
2. kurssit ovat vaikeampia
3. menen, koska siellä saa pukeutua.

Ella Saarenko:

1. Kyllä ne vähän jännittää
2. ei ole mitään suurta eroa
3. en mene, koska olen Helsingissä.

Kolmoset:

1. miten kirjoitukset ovat lähteneet käyntiin, 2. odotatko koulusta pois pääsemistä ja 3. minne tähtäät lukion jälkeen

Joonas Ollonqvist:

1. Hyvin
2. joo
3. yliopiston kauppaoikeustieteellinen linja

Roosa Nissilä:

1. Ihan hyvin
2. ei ole mikään kiire kun vasta ensi syksyllä valmistun
3. yhteiskuntatieteelliseen

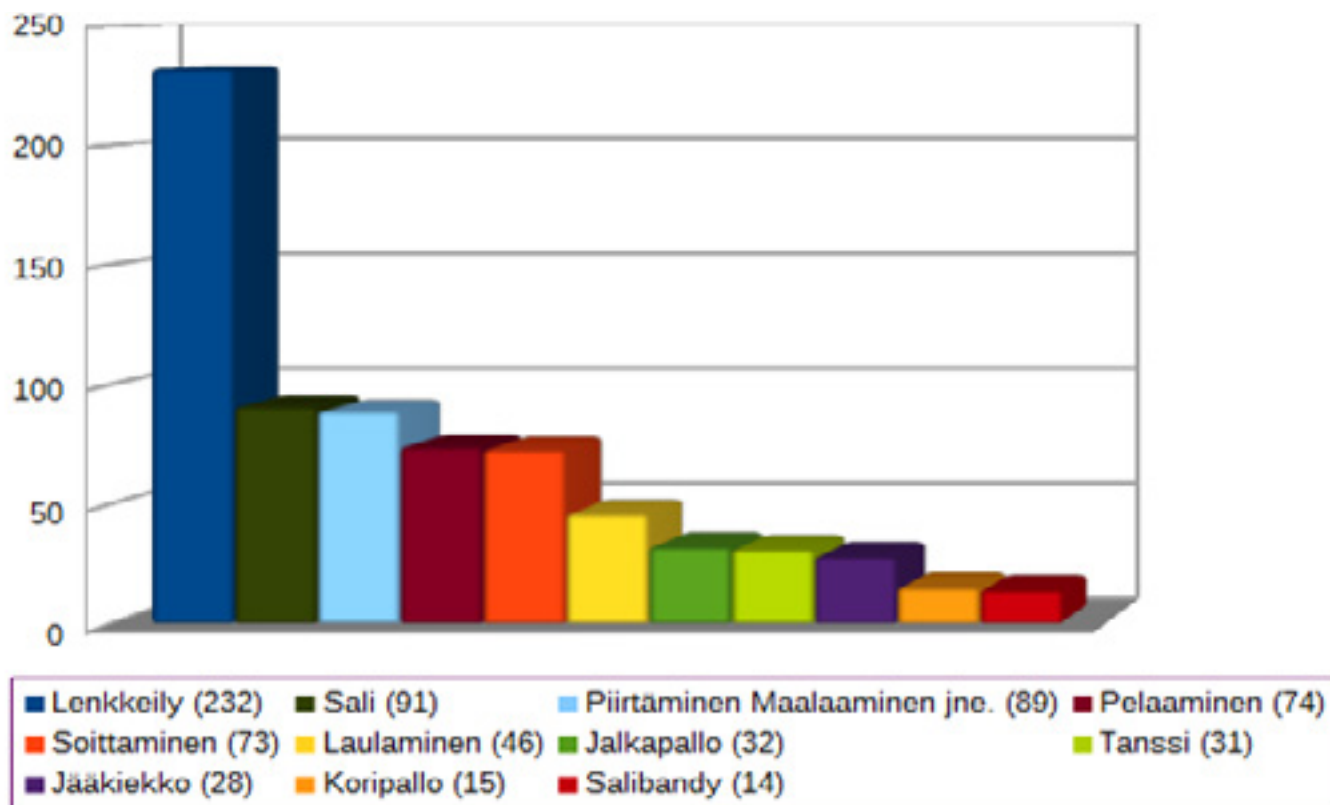
Roosa Hareja:

1. Aika huonosti
2. en erityisemmin
3. Yliopistoon

Teksti: Emma Lehtinen
Kuvat: Veera Kortesaari

Harrastuskysely

Diagrammista näkee lukiomme kymmenen suosituinta hararstusta. Itseäni ei ainakaan yllättänyt lenkkeilyn ylivoimainen suosio. Joillekin lenkkeilyn suosio on itsestäänselvyys, mutta osa saattaa miettiä miksi lenkkeily on niin suosittua? Lop-pujen lopuksi lenkkeilyn suosion selittävät hyvin yksinkertaiset asiat. Lenkkeilyä voi harrastaa missä ja milloin vain ja se on halpaa, lähes ilmaista. Jokaiselta löytyy lenkkarit. Voihan lenkkeilyyn kulua paljonkin rahaa, mutta moni kaivaa kaa-peistaan jo monia vuosia nähneet lenkkarit ja joustavat, ehkä jopa rispaantune-etkin, housut. Kuka tahansa voi myös harrastaa lenkkeilyä. Ei ole muita välineitä kuin kengät ja sinä itse. Ei tarvitse laittaa painoja tankoon, eikä osata käyttää lait-teita. Jokaisen oma vastus on oma keho. Joku juoksee nopeasti, joku hitaasti. Toi-nen juoksee ylämäetkin vauhdilla, toinen kävelee omassa tahdissaan. On helppoa suhteuttaa vauhti ja lenkin pituus omaan kestävyYTEEN ja kuntoon.

Tämän vuoksi lenkkeily on myös turvallista. Esimerkiksi salilla saa itsensä hel-posti solmuun ja jumiin ja moni tekee liikkeitä, jotka ”kaveri näytti sillee pikasee”. Omat raajanikin menevät pois paikoiltaan, kun katson useiden nuorten tekemän liikkeitä mitä kummallisemmissa ja kieroimmissa asennoissa. On valitettavaa kuinka moni nuori saa itsensä rikki, yksinkertaisesti tekemällä liikkeitä väärin. Lenkkeily on myös mainio lisä salin ja muiden harrastusten ohelle. Itse aloinkin lenkkeilemään lisätäkseeni aerobista liikuntaa, jota harrastin vähän. Kannustankin siis kaikkia kokeilemaan lenkkeilyä sen matalan aloittamiskynnyksen ja valinnan-vapauden perusteella.

Henna Kanervo

CERN-matka

Tänään torstaina 9.10 kokoonnuimme yhteen ensimmäistä kertaa koko CERN-ryhmä. Tapaaminen aloitettiin Ilkka Korventaustan luennolla suhteellisuus teoriasta, josta ei kaikki mennyt ihan perille. Seuraavana oli ohjelmassa oli Janne Tapiovaaran luento kvattiteleportaatiosta. Jannen esitys perustui osittain hänen pro-gradu työhönsä, esitys oli todella kiinnostava. Sen jälkeen oli ohjelmassa Tommi Nymanin esitys CERN:stä omaan työkokemukseensa siellä perustuen, esitys oli todella hyvä.

Tiistai aamulla 2:30 minibussi lähti Rauman linja-autoasemalta. Bussi oli yhtä paikkaa vaille täynnä, joten olimme kuin sillit purkissa. Ilmastointi ei oikein pelannut kunnolla ja bussi pomppi kuin jänöjussi, silti joku sai unen päästä kiinni. Pidimme pienen tauon likimain puolessavälissä matkaa, mikä kyllä tuli tarpeeseen. Saavuimme Helsinki-Vantaan lentokentälle noin kello 6. Turvatarkastukset sun muut tapahtuivat mutkitta. Aikaa oli rutkasti vielä jäljellä, joten kävimme kiertelemässä kauppoja ja syötiin hieman välipalaa.

Lento lähti ajallaan ja myötätuulen ansiosta saavuimme ajoissa perille Geneven lentokentälle. Kaikki sujui hyvin, kunnes tuli bussilippujen hankinta aika. Lippuautomaatista emme löytäneet oikeaa lippua ja lopulta kone jumittui. Missasimme ensimmäisen bussin, koska lentokenttä on jatkuvassa remontissa, joten bussin lähtöpaikka muuttuu vähän väliä. Lopulta pääsimme hotellillemme, jonne jätimme matkalaukut ja suuntasimme kohti Val Thoiryn kauppakeskusta.

Tulimme hotellille takaisin kolmen maissa iltapäivällä, jolloin saatiin avaimet huoneisiin. Kävimme suihkussa ja vaihdoimme vaatteet, jonka jälkeen suuntana oli Geneve. Sinne menimme ratikalla, jonka päätepysäkki on Cernin sisäänkäynnin edessä, jonne on muutama kilometri hotelilta. Saimme vapaasti liikkua kaupungilla, mikä oli todella hienoa. Hotellilla piti olla takaisin viimeistään 21.30.

7.30 lähdimme käppäilemään Cerniin, jossa aloitimme päivän hyvällä, kuitenkin kalliilla aamupalalla. Ohjaajanamme toimi Riitta Rinta-Filppula. Seuraavaksi menimme Markus Nordbergin pitämään Cernin esittelyluennolle, joka muuten oli aivan toista luokkaa, kuin mikään muu aiempi kuulemani luento. Seuraavaksi menimme pikaisesti tutustumaan Globeen ja vierailukeskukseen. Kävimme syömässä, jonka jälkeen suomalainen palomies esitteli meille Cernin omaa palokuntaa. Matka jatkui kohti CMS-asemaa, johon tutustuimme perinpohjaisesti ihanan Lars'in ohjauksella. Illalla taas Geneveen.

Jälleen uusi päivä alkoi aamupalalla Cernin ruokalassa, minkä jälkeen Cernin tulevaisuudesta kertoi Katri Lassila-Perini. Ruuan jälkeen Antti Onnela tutustutti meidät Cloud-kokeeseen, jonka jälkeen Markus Aicheler kertoi CLIC-projektista (lineaarikiihdytin).

Viimesenä päivänä oli luvassa luennot antimateriasta ja data-grid projektista. Michael Doserin pitämä luento antimateriasta oli aivan loistava ja oli myös hienoa, että pääsimme vierailemaan koeasemalle. Joni Hahkalan pitämä luento data-grid projektista oli myös ihan kiinnostava. Luento paikka oli todella hieno, koska se oli juuri valmistunut. Lähdimme jo iltapäivällä varmuuden vuoksi lentokentälle, että ehdimme varmasti. Odottelimme lentokentällä pari tuntia lentokoneen lähtöä kierellen kaupoissa. Lentomme lähti ajallaan ja pääsimme turvallisesti takaisin Suomeen. Meillä oli bussi odottamassa lentokentällä ja lähdimme heti suoraan Raumalle. Olimme Raumalla noin kello 02.30, joten kaikki olivat aika väsyneitä.

Matkamme Cern:ssä oli aivan loistava ja mielenkiintoinen. Toivottavasti myös tulevaisuudessa järjestetään koulun matkoja Cerniin, koska reissu oli aivan loistava.

Emil Nyman ja Kalle Kari

This is not a ghost story

I walked into the class room, stretching my arms and humming lightly. I didn't pay attention to the fact that the room was lit, students would forget to turn off the lights every now and then. I looked around, studying the various new pieces of art. Suddenly I heard a quiet, shy voice behind me. "Can I help you?" he asked. I turned around to find a student sitting on the computer chair and staring right at me.

Well that can't be possible I thought to myself and turned around to see if someone was in the doorway, well no one was. I pointed at myself with an asking expression, looking back at him. He nodded with a small smile "Are you looking for something?" I shook my head. He stood up and walked over, swiftly dodging the chairs scattered around the room. Offering his hand he introduced himself as Samuel and my eyes grew wide. I can't touch humans, not that I have tried in years but the last time I did I couldn't.

He caught up on my panic fast and his extended arm retreated fast. He apologized and I was quick to shake my head again. It wasn't his fault. I was still confused how could he see me though and then it hit me. It was a funny thing but when a human witnesses the last breath of a dying person, they can see spirits. The last breath is easy to miss; even a blink will do it. "Can you speak?" I heard him ask and lean to my line of sight as if to get my attention. I nodded and saw him sit down in front of me. I smiled a little; I remembered when I still could sit. Odd thing to lose ability of in death I thought originally but apparently it was rare spirits could sit down.

“Who was it?” I finally asked. Samuel seemed confused with my question. “You have witnessed someone’s... last breath” I explained quietly and his expression dropped. He looked down but before I could say anything he looked up to me “He was my friend. How did you know?” I realized he had no idea I wasn’t a human, not anymore. “I’m what you humans call a ghost” I said, trying to convince him to not freak out. Studying his expression carefully I tried to make sure he was feeling okay. “So you’re dead?” he asked and I laughed. It’s been a while since I laughed. There isn’t much company when you’re dead. “Yeah, dead.” I nodded with a smile.

He asked if it was okay to ask about my past and I agreed gladly, why not? He asked about my age and life before and I told him about how I was in my early 20’s and one of the best race car drivers. He asked about my death and I laughed again. Telling someone you were one of the best and then telling them you died because you lost the control of the car is a bit odd. Then he asked how I ended up in this school. I grimaced and pointed at the door in the other class room. “That was the tree that I drove into once.” I said and he apologized again. “It’s fine really, I just can’t leave too far away” I tried to smile.

We talked about my life, his life, his plans and my experiences. Few hours later another male walked in and I immediately shushed Samuel. The male said hi to him and walked right through me. I frowned before realizing he didn’t know better. Samuel inhaled sharply at the sight and I grinned, he hadn’t seen that part. Personally I enjoyed walking through people, causing them shivers and not caring. Quite honestly it was the best part of being a spirit. Samuel came back every day to talk about things with me. After he graduated, few people came and went but nobody quite as interesting as that blonde boy with the scar over his eyebrow with a dead friend.

Noora Laanti

Koululehden taittajakaksikko keräsi taittamisen taustalla soineet kappaleet ja teki niistä Youtubeen listan (käykää kurkkimassa, löytyy nimellä INTOS14). Kun kahden ihmisen musiikkimaut ovat hyvin erilaiset, pitää vain yrittää löytää jotain yhteistä kuunneltavaa. Aika paljon tuli kokeiltua, tässä tulokset. Taittajat ja koko muukin toimitus toivottaa erittäin hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta!

Blue Swede - Hooked on a Feeling

Queen - Bohemian Rhapsody

David Bowie- 03 Moonage Daydream

Come And Get Your Love Redbone 1974

Anssi Kela - Puistossa

Egotrippi Matkustaja

Taylor Swift - Blank Space

RWBY - Shine

Mulan - I'll make a man out of you

Suvi Teräsniska - Täydellinen elämä

High School Musical 2 - I Don't Dance

High School Musical 1 - Get'cha Head In The Game

Imagine Dragons ft. Fall Out Boy - Radioactive in The Dark

Colors of the Wind

The Little Mermaid - Part Of Your World

John Lennon - Imagine

Survivor - Eye Of The Tiger

